

stiller det sig maaskee anderledes; man kan ikke see af Motiverne, hvorledes Forholdet er. — Hvad selve Alkisen angaaer, tilstaaer jeg, at den forekommer mig meget indviklet og vanskelig at forstaae. Der skal svares af Varer, der svare Indførjelsstold, visse Beløb, uden at man egentlig kan see, efter hvilke Regler man er gaaet frem. Det er et overmaade kompliceret System, og den Simpelt, vi ellers arbeide hen til, synes man her at fjerne sig fra; idetmindste nærmer man sig ikke dertil. Forholdet til Tolden vil, naar man sammenligner Tolden, der skal indtræde den 1ste April d. A., med den her foreslaaede Alkise, blive overmaade uregelmæssig. Det mindste Beløb, der bliver Tale om, vil være $\frac{1}{3}$ pCt. af Tolden, og det høieste vil stige til over 8 pCt. Af Waade vil det saaledes være $\frac{8}{10}$ pCt., af Steensalt $\frac{1}{4}$ pCt., af Kaffe $1\frac{1}{2}$ pCt., af Sukker derimod kun c. $\frac{3}{4}$ pCt., af Cigarer vil det blive $\frac{7}{8}$ pCt., men af „anden“ Tobak derimod $3\frac{1}{2}$ pCt. Af Wiin paa Flasker vil det blive $\frac{1}{2}$ pCt., men af Wiin paa Foustager c. $1\frac{7}{10}$ pCt. Jeg nævner disse Exempler, for at vise, hvor store Uregelmæssigheder der opstaae, og hvor lidet man egentlig kan finde et gennemgaaende Princip i denne Ordning. Da det ikke er ubetydelige Beløb, der skulle reises, synes det mig hensigtsmæssigt, om der kunde stables en mere simpel og retfærdig gennemgaaende Beskatning. Jeg seer ikke, at der er Noget til Hinder for, at man tog den Told, der indtræder den 1ste April 1864, som Grundlag og sagde: Saa og saa Meget skal der udredes af alle de Varer, der betale Told i Forhold til Tolden, f. Ex. $1\frac{1}{2}$ eller 2 pCt.; dette maatte nøiere udregnes, og jeg antager, at Ministeriet maatte være i Stand dertil efter de Oplysninger, det er i Besiddelse af. Jeg vil henstille, om det skulde være muligt imellem første og anden Behandling ved et Udvalg, der arbeidede i kort Tid, at sætte sig i Forbindelse med Ministeren og see, om det ikke var muligt, saaledes som det f. Ex. er skeet i Norge, at tage visse Procent af Tolden. Det gjælder jo kun at faae den Sum frem, som man overhovedet har ønsket at tilveiebringe ved Hjælp af Alkisen, og det maa efter de Oplysninger, man har om Toldindtægterne i de

senere Aar, og de Beregninger, der skele, da Toldloven gif igjennem, og bleve lagte til Grund derfor, kunne lade sig gjøre. Jeg skal henstille det til Forsamlingens og Ministerens nærmere Overveielse.

M. Sager: Det vilde, som den ærede Nigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (E. C. Larsen) anførte, være meget rigtigt at lade Havnevesenet selv afgjøre sine Anliggender med Regjeringen som den administrativt Overordnede, men man maa dog erindre, at der, saavidt mig bekendt, ikke i vor Tid har været Spørgsmaal om at indføre en heel ny Afgift i en Havn. Alle de Havne, der have deres Mellemværende med Indenrigsministeren, have deres Havnetaxter staaende og kunne ikke forandre dem uden med Ministeriets Samtykke, men her er derimod Spørgsmaal om at indføre en Havneafgift, som ikke før har eksisteret. Det maa være Grunden til, at Sagen er indbragt her, og da den nu engang foreligger, vil jeg tillade mig at anføre et Par Ord. Jeg indrømmer meget gjerne, at en større Frihed vistnok med Fordeel kunde indrømmes alle Havnekommuner til at afgjøre, hvad der skulde svares i deres Havn, hvorved man vilde frigjøre Regjeringen for en heel Deel Besvær; Havnenes Regnskaber revideres nu under Ministeriet, men man kunde vistnok roligt overdrage vedkommende Kommune denne Myndighed. Hvorvidt man ved dette Lovforslag er gaaet til større Udgifter, end klogt kan være, skal jeg ikke indlade mig paa; derover maae Ministeriet og Havnevesenet være de bedste Dommere, men skulde jeg sige Noget, vilde jeg hælde til den Mening, at det maaskee var klogt, kun at gaae til mindre Udgifter, indtil man faae, at Forretningerne, Handel og Skibsart toge saaledes til, at de retfærdiggjorde de Anlæg, hvorom her er Tale. Jeg vil imidlertid haabe, at Forventningerne i saa Henseende ikke ville blive skuffede. — Der siges strax i Begyndelsen af Lovudkastet, at alle Skibe, der komme til eller afgaae fra Kjøbenhavns Havn, skulle svare den eller den Afgift, men der staaer ikke anført Noget om, at Nheden hører med til Havnen. 3 andre Havnekommuner lader man Fartøjerne betale Havneafgift, selv om de ikke komme ind